

यदुक्तं तदेवेदं वाक्यं पुनर्बभाषे ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ मिथ्यासंतापं तन्मूलं शोकं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ तेन वीरेणेंद्रजिता तपसा प्रीतस्य स्वयं भुवो वरदानान् निकुं
भिलायां देवी होमे समामे कामगुरुं गयुक्तो रथो ब्रह्मशिरोस्त्रं चाग्नेः सकाशात् हृष्यते तेन च तवावध्यत्वं सकलयोगपर्यंतमिति वरदानाद्ब्रह्मशिरोस्त्रं प्राप्तं ॥ १२ ॥ स एष एवं प्रका
रेण लब्धवरं इंद्रजितैः न्येन सह होमं कर्तुं निकुंभिलायां प्राप्तः यदुक्तं कर्म होमकर्म कृतोत्तिष्ठेच्चैस्सर्वानेव नोऽस्मान् हतान् विद्धि ॥ १३ ॥ किंच भगवता तद्वधोऽप्येवंप्रकारेणोक्त

राघवस्य वचः श्रुत्वा वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ यत्तत्पुनरिदं वाक्यं बभाषे विभीषणः ॥ ४ ॥ यथाज्ञप्तं महाबाहो त्वया गुल्मनिवेशनं ॥ त
त्तथानुष्ठितं वीरत्वद्वाक्यं समनंतरं ॥ ५ ॥ तान्यनीकानि सर्वाणि विभक्तानि समंततः ॥ विन्यस्ता यूथपाश्चैव यथान्यायं विभागशः ॥ ६ ॥
भूयस्तु मम विज्ञाप्यंतच्छृणुष्व महाप्रभो ॥ त्वय्यकारणं संतप्तं संतप्तहृदया वयं ॥ ७ ॥ त्यज राजन्निमं शोकं मिथ्यासंतापमागतं ॥ यदि
यंत्यज्यतां चिंता शत्रुहर्षविवर्धिनी ॥ ८ ॥ उद्यमः क्रियतां वीरहर्षः समुपसेव्यतां ॥ प्राप्तव्या यदि ते सीता हंतव्याश्च निशाचराः ॥ ९ ॥ रघुनं
दनवक्ष्यामि श्रूयतां मे हितं वचः ॥ साध्वयं यातु सौमित्रिर्वलेन महता वृतः ॥ १० ॥ निकुंभिलायां संप्राप्तं हंतुं रावणिमाहवे ॥ धनुर्मंडल
निर्मुक्तैराशीविषविषोपमैः ॥ ११ ॥ तेन वीरेण तपसा वरदानात् स्वयं भुवः ॥ असंब्रह्मशिरः प्राप्तं कामगाश्चतुरंगमाः ॥ १२ ॥ स एष कि
ल सैन्येन प्राप्तः किल निकुंभिलां ॥ यद्युत्तिष्ठेत्कृतं कर्म हतान्सर्वाश्च विद्धिनः ॥ १३ ॥ निकुंभिलामसंप्राप्तमकृताग्निचयोरिपुः ॥ त्वा
माततायिनं हन्यादिंद्रशत्रोसते वधः ॥ १४ ॥ वरोदत्तो महाबाहो सर्वलोकेश्वरेण वै ॥ इत्येवं विहितो राजन्वधस्तस्येव धीमतः ॥ १५ ॥ व
धायेंद्रजितो रामसंदिशस्व महाबलं ॥ हते तस्मिन्हतं विद्धिरावणं ससुहृद्रणं ॥ १६ ॥

इत्याह ॥ निकुंभिलामिति ॥ निकुंभिलां तद्यागभूमिं महा
कालीक्षेत्रं तदाख्यं न्यग्रोधमूलरूपमप्राप्तं अकृताग्निं अहुताभिचारहोमं ॥ अहुताग्निमिति पाठांतरं ॥ आततायिनं गृहीतशस्त्रं योरिपुर्हन्याद्युध्येत् ॥ हे इंद्रशत्रो सरिपुस्ते वधः
वधकर्ता भविष्यति ॥ १४ ॥ सर्वलोकेश्वरेण ब्रह्मणा एष वरोदत्तो वै प्रसिद्धः राजन्धीमतस्तस्यैव मेषवधो विहितो ब्रह्मणा ॥ १५ ॥ १६ ॥